

İki Küçük Su Samuru

Jane MEADOW

İki Küçük Su Samuru

Jane MEADOW

Pırıl pırıl akan nehrin kıyısında, suyun pürüzsüz taşların üzerinden şarkı söylediği yerde, Olive ve Oscar adında iki küçük su samuru yaşırdı. Olive ablaydı; kulağının arkasına bağlanmış kırmızı bir kurdele ve yüzerken parlayan krem rengi bir karnı vardı. Oscar ise onun küçük kardeşiydi; daha tombul ve daha kısaydı, patisinde mavi bir ip bileklik vardı. Bütün gün nehir kenarında oynamayı çok severlerdi.

Nehir onların en sevdiği oyun alanıydı. Küçük balıkları kovalar, serin suya dalar ve yosunlu kütüklerin üzerinden takla atarlardı. Oscar suya her sıçrayışında kehribar rengi gözleri heyecanla büyüdü. Olive yeni oyunlar uydururken uzun bıyıkları sevinçle kıpırdardı. Her sabah suya doğru koşar, yeni bir oyun gününe başlamak için sabırsızlanırlardı.

Güneşli bir sabah Olive, nehir kıyısında pürüzsüz, düz bir kaya buldu. Suyu kaymak için mükemmel bir şekli vardı. "Bu benim özel kayam!" dedi ve gururla okşadı. Ama Oscar yanına tırmanıverdi. "Ben de istiyorum!" dedi, küçük göğsünü kabartarak. "Ben önce buradaydım!" diye yanıtladı Olive. İkisi de kaşlarını çatarak kayayı çekiştirdi.

İki su samuru tartışırken güneş suyun üzerinde pırlıdıyordu. Oscar kayayı iki patisiyle tuttu, ama Olive geri çekti. "En güzel şeyler hep sana kalıyor!" diye homurdandı Oscar. "Bu doğru değil!" dedi Olive. İkisi de pürüzsüz kayayı yalnızca kendisi istiyordu ve hiçbiri geri adım atmıyordu. Mutlu sabah bir anda huysuzlaşmıştı.

Tam o sırada iki küçük su samuru nehir kıyısı boyunca pat pat yürüyerek geldi. Biri Pip'ti; kulağının arkasına sarı bir papatya ilıştırılmış utangaç küçük bir su samuruydu. Diğer Sunny'ydi; bileğinde yeşil bir yaprak bant vardı ve kocaman mutlu bir gülümsemesi vardı. "Biz de oynayabilir miyiz?" diye sordu Sunny. Pip onun arkasından baktı, iri kara gözleri kocaman ve umut doluydu.

Olive ve Oscar ekiřtirmeyi bırakıp gelenlere baktılar. "Biz sadece... bu kayayla oynuyorduk," diye mırıldandı Oscar, hâlâ sıkı sıkı tutarak. Pip küçük bir adım geri çekildi, ince bıyıkları sarktı. Sunny başını yana eğdi. "Sanki tartışıyorsunuz," dedi yumuşak bir sesle. İki kardeş birbirlerine baktılar ve biraz utan duydular.

Olive'in çabuk zihni çalışmaya başladı. Kayaya, sonra dört su samuruna baktı ve aklına parlak bir fikir geldi. "Neden bir oyun yapmıyoruz?" dedi. "Herkes kayaya sırayla binebilir!" Oscar'ın kulakları dikildi. "Bir oyun mu?" diye sordu. "Evet!" dedi Olive. "Sırayla kayacağız ve biri sıçrama-anonsçusu olabilir!"

Oscar'ın inatçı kaş çatıklığı bir gülümsemeye dönüştü. "Ben sıçrama-anonsçusu olmak istiyorum!" diye bağırdı. Sunny kıkırdadı ve patilerini çıırttı. Pip utangaçça gülümsedi, papatyası sallandı. Olive kuralları anlattı: bir su samuru kayadan aşağı kayacak, bir diğeri komik bir sıçrama sözcüğü bağıracak ve herkes tezahürat yapacaktı. "Ve hepimiz sırayla bineceğiz," diye ekledi kararlılıkla. Diğerleri hevesle başlarını salladı.

Oscar ilk önce kayaya tırmandı. "Hazır, başla, sıçra!" diye seslendi ve bir çığlıkla aşağı kayarak suyu havaya sıçrattı. Sunny güldü ve "Süper sıçrama!" diye bağırdı. Pip patilerini çıırttı. Sonra Sunny'nin sırası geldi. Kayadan hızla indi ve kocaman bir sıçrama yaptı. "Devasa sıçrama!" diye bağırdı Oscar. Nehir mutlu çığlıklarla yankılandı.

Pip'in sırası geldiğinde tereddüt etti. "Ya çok az sıçrarsam?" diye fısıldadı. Olive yanına yüzdü ve ona hafifçe dürtüverdi. "Her sıçrama güzel bir sıçramadır," dedi. Pip derin bir nefes aldı, kayadan aşağı kaydı ve minicik bir 'plip' sesi çıkardı. Herkes yüksek sesle tezahürat yaptı. Pip'in kara gözleri gururla parladı. Başarmıştı!

Oyun uzadıkça uzadı. Her su samurunun sırası geldi ve her sıra yeni kahkahalar getirdi. Oscar 'şapıdıko' ve 'sıçrayıver' gibi komik sıçrama sözcükleri uydurdu. Sunny her sıçrama için bir dans icat etti. Pip her sırada daha cesur oldu, kayarken papatyası zıpladı. Olive arkadaşlarının birlikte oynamasını izlerken ıslıl ıslıl gülümsedi. Pürüzsüz kaya artık nehirdeki en güzel oyundu.

Birçok sıradan sonra Oscar kıyıya yığıldı, mutlulukla soluyordu. "Bu şimdiye kadarki en güzel oyundu!" dedi. "Ve hepimiz sırayla bindik," dedi Olive gülümseyerek. "Ben bile," diye fısıldadı Pip, sesi hayranlık doluydu. Sunny sırttı. "Paylaşmak her şeyi daha eğlenceli yapıyor!" Dört su samuru güneşte yattı, kuyrukları birbirine değiyordu ve kendilerini en iyi arkadaşlar gibi hissediyorlardı.

O günden sonra pürüzsüz kaya Paylaşma Kayası olarak anıldı. Ne zaman küçük su samurları oynamaya gelse, Olive ve Oscar onları neşeli bir "Hazır, başla, sıçra!" ile karşılardı. Küçük bir tartışmanın büyük, mutlu bir oyuna dönüşebileceğini öğrenmişlerdi. Ve su samurları birlikte oynadığında nehir her zaman sıçramalar ve kahkahalarla çınlardı.

Güneş batmaya başladığında dört su samuru yan yana yüzerek eve gitti. "Kayayı paylaştığımız için mutluyum," dedi Oscar, mavi bilekliğini çevirerek. "Ben de," dedi Olive, kırmızı kurdelesini dalgalanarak. "Herkes oynayınca daha eğlenceli oluyor." Pip ve Sunny başlarını salladı, kalpleri huzur doluydu. Ertesi gün daha çok sıçramalı macera için yeniden buluşmaya söz verdiler.

Sıcacık yuvalarına döndüklerinde Olive ve Oscar birbirlerine sokulup kıvrıldılar. "Biliyor musun," diye fısıldadı Oscar, "paylaşmak hiç de o kadar zor değilmiş." Olive burnunu ona sürttü. "Çünkü bunu birlikte yaptık," dedi. "Takım çalışması her şeyi daha güzel yapar." Nehrin yumuşak sesiyle uykuya daldılar; kaymalar, sıçramalar ve arkadaşlar hayal ederek.

Ve böylece iki küçük su samuru büyük bir ders öğrendi: en sevilen bir yer, paylaşıldığında daha da özeldir. Nehir hâlâ akıyor, kaya hâlâ bekliyor ve bir yerde su samurları sırayla binerek gülüyorlar. Çünkü arkadaşlar takım olarak oynadığında her sıçrama mutludur. Son.